

POESIA

Gerard Cisneros

D'epitalami, res

Premi Cadaqués a Rosa Leveroni 2016

Meteorα

Gerard Cisneros

D'epitalami, res

Premi Cadaqués a Rosa Leveroni 2016

Editorial
Meteorα

Col·lecció: Mitilene, 42
Direcció: Jordi Cervera

D'EPITALAMI, RES
XXIX Premi Cadaqués a Rosa Leveroni, 2016
© Gerard Cisneros Cecchini, 2017

Reservats tots els drets d'edició per
© Editorial Meteora, SL
Barcelona
www.editorialmeteora.cat
contacte@editorialmeteora.com

Primera edició: abril de 2017

ISBN: 978-84-946541-8-3
Dip. Leg.: B.7831-2017

Disseny gràfic: Meteora, serveis editorials

Imprès a Agpograf, Barcelona

SENSE L'AUTORITZACIÓ ESCRITA DE L'EDITOR, QUEDA RIGOROSAMENT PROHIBIDA,
SOTA LES SANCIONS ESTABLERTES PER LA LLEI, LA REPRODUCCIÓ TOTAL O PARCIAL D'AQUESTA OBRA
A TRAVÉS DE QUALSEVOL PROCEDIMENT MECÀNIC O ELECTRÒNIC,
INCLOENT-HI LA REPROGRAFIA, LA DIFUSIÓ PER XARXES TELEMÀTIQUES
I LA DISTRIBUCIÓ D'EXEMPLARS D'AQUESTA EDICIÓ
MITJANÇANT LLOGUER O PRÉSTEC PÚBLICS.

D'epitalami, res

*Quant a mi, prefereixo, en lloc de la poesia de circumstància, la poesia de «la» circumstància.
Vull dir amb això que es tracta de passar del particular a l'universal.*

TRISTAN TZARA

I

*Ella per lla dins l'espai
passejant, fent una volta.
Jo arrelat en terra mòlta
m'he empassat ja fins l'esglai.*

ANAVA A DIR...

On acaba la boca i neix la gola
se t'hi ha generat un espetec,
t'hi ha esclatat un silenci tan fort
que t'ha deixat ben sec. La gola seca
i seca tu.

Ni la paraula encara
no t'ha sortit que ja l'has
excedit.

FEIA PEÇA...

d'olorosa sina

FRANCESC PARCERISAS

Aquella, d'olorosa sina,
qui-sap-lo terrosa
i d'olor de sol sencer
esquitxant-ho tot
al marge i al mig
i al mig
jo.

Aquella dolorosa sina
qui-sap-lo penosa
i el dolor tan sol
—sencer—
esquitxant-ho tot
i al marge al mig del marge
jo.

SET

No sé si m'ha fet més mal
el mal o potser
el silenci aquest
de no dir tot aquest soroll
que ho embolica tot.
El que és ara, però,
la set més gran
la set més dura
que em fa de guia
i que no aturo
mata el mal
i el mata bé.
P'ró deixa el dol
i el seu record,
garbuix suat,
mai fuig del tot.

PAU DE NO RES

*... i sense vacil·lació
viuré de l'ànsia i de la caça.
Però no caçador,
jo seré bona presa.*

NÚRIA MARTÍNEZ-VERNIS

Amb tantes ganes de
veure fugir de mi
la nostra ombra
dardant nocturn,
peça de brasa,
m'he fet fum
i sense foc
i m'he fet fam:
n'he fet, de mi
ombra de mi:
peça de caça
sense ni barret
per treure'm
per saludar
el caçador.

CONSTANT I RETORN

Allò que fou un dia retorna
VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Allò que fou un dia
retorna
cada dia.
És veritat, sí, però
el que hi havia
en el dia, no.
Ara bé,
allò que fou
un dia retorna.
I és veritat, sí, però
normalment cal
que t'hi fixis,
que t'hi clavis
fins que ho vegis.
És allò
i eres tu
—que no ho veus?

GUARET

M'he ben deixat, ni a un racó
no hi he fet cap: és ben bé al mig
de tot d'aquest camí del Tot
a la meitat, a mig callís
—fent-se'm pollancre els amics—
que es veu de sobte una claror
de pensament que es fa precís
com el ressol, i m'he fet por:
de ser guaret i m'he fet por:
de ser guarit i quiet així
ni tinc ni dec i aquell amor
tampoc el don' —és un estrip.

EMBOSCADA

Quan es fa fosc al bosc de nit i tu
escullo cova, un bon recer.

Quan es fa fosc el bosc, la nit i tu
m'embullo tosc i em faig esquer
pesca molt fàcil, una esca ja encesa,
pedra de cendra, d'incendi presa.

Quan tot és tosc i fosc: la nit i tu
i crema tan estranya l'alba
marxant ben lluny del fosc, la nit i tu,
com un incendi amb flama balba
en plena fosca i sense bosc, ni nit, ni tu.